

ЏАСМАН

Лист ученика основних школа општине Бор

Година XV • Март 1984. године • Примерак бесплатан

ЈУБИЛЕЈ

Награђени рад Бебе Валчић (VIII, „Бранко Радичевић”): Наша радост

ЈУБИЛЕЈ

Петнаест година дружења са „Јасмином“

Драги читаоци и сарадници,

Наш заједнички школски пионирски лист овим бројем обележава свој значајан јубилеј: петнаест година непрекидног излажења. Петнаест година цветања, рашћења и кретања напред једног листа није, истина, временски дуг пут, али пут који је у том времену прошао наш лист чистан је и поштен, испуњен самопрегорним радом, напорима у савлађивању проблема, сталног успона.

„Јасмин“ је за ових петнаест лета имао низ, да их тако назовемо, догодовштина: почев од прерастања у заједнички лист свих литерараца из наше општине, промене седишта редакције, броја страница, до промене штампарије и бројних уредника — главних и одговорних.

Сарадници листа који су били у првом разреду када је „Јасмин“ почео да излази, сада већ имају двадесет и две године, а деца која су тих дана рођена, сада похађају осми разред — дакле, деца су стасала у људе, а лист је закорачио у своје петнаесто пролеће. Толико је млад и толико стар „Јасмин“.

Прво седиште Редакције било је у брестовачкој основној школи, где је лист и поникао, затим је седам година Основна школа „29. новембар“ у Бору била домаћин нашег листа, а 1977. године седиште Редакције пресељено је у Дом пионира.

За ово време постојања листа тешко је набројати имена свих сарадника-ученика и наставника из осам основних школа наше општине. „Јасмин“ је уређивало преко двадесет главних уредника, док је радом редакције руководило пет наставника.

Од првих дана развоја листа у „Јасмину“ се радило с љубављу, цвetaо је наш лист вечито млад и изазован захваљујући великом ентузијазму многобројних сарадника и стваралаца.

Друговало се, преко размене бројева, са бројним школским листовима и дечјим часописима широм наше земље и на тај начин је развијан дух југословенског пионирског заједништва. С поносом се сећамо дружења са вршњацима — награђеним младим новинарима из Ријеке, Крушевца, Брчког, Чачке, Велике Планае и Чачка за време наградног путовања по Грчкој и кроз Југославију.

Доста смо урадили, али, сигурно је да смо могли бити и бољи, лепши, занимљивији. Скроман, као што је од постанка био, „Јасмин“ прославио је свој петнаести рођендан. Али, он амбициозно наставља свој пут развоја, дружења са младима, васпитања младих у духу братства и јединства, поштовања, љубави према људима и слободи, поштовања према свим људима света.

Жеља нам је да наш лист, уз даљу подршку ове средине, обележава нове јубилеје у све лепшем руку и да непрестано расте и живи на радост својих читалаца.

Редакција

Од „Основца“ до „Јасмина“

Готово петнаест година излази „Јасмин“, лист ученика основних школа општине Бор. Али, мало ко зна да је пре појаве „Јасмина“, у Основној школи „Станоје Миљковић“ у Брестовцу, излазио лист „Основац“. Први број овог листа изашао је тачно пре 18 година: 6. априла 1966. године. Бројеви су умножавани на једном старом ручном гештетнеру, а редакцијом ученика руководила је **Стана Таникић**, тада наставник српскохрватског језика у Брестовцу.

Награђени рад Габријелс Спасић (VII, Пета основна школа): Цзет

У то време када је „Основац“ излазио, директор школе у Брестовцу био је **Петар Калиновић**. Он се са радошћу сећа неких догађаја везаних за стварање „Осноца“:

„Радили смо на сталном побољшању листа. Тако смо пригодне бројеве „штампали“ у „колор-техници“, која се састојала у томе да ћачким бојицама обо-

јимо поједине делове листа, а нарочито вињете. Оне су биле посебно интересантне. Који год је хтео могао је да нешто нацрта. Тако су се на страницама листа обично нашле: трешње, јабуке, разни цветови — оно што је било лако нацртати. Да би се све то урадило, у мојој канцеларији нашло би се 15—20 ученика и наставника који су радили на опремању листа. Чак и помоћни радници су имали свој део посла“.

Касније, када су школи у Брестовцу припојене и школе у Метовници и Шарбановцу, у новој школи „Основац“ је наставио да излази под називом „Јасмин“. Пети број „Јасмина“ већ је био наговештај да ће овај лист прерасти у заједнички лист свих литерараца из борске општине, јер су у њему били објављени радови ученика из свих школа које су биле прихватиле учешће на литерарној смотри у оквиру „Змајевих дана“.

„Тада је, у ствари, на тој великој литерарној смотри, и рођена идеја да „Јасмин“ отвори своје странице и за ученике из других школа.

Непосредно после Смотре, Управа Подружнице наставника српскохрватског језика наше општине упутила је уредништву „Јасмина“ и једно писмо у коме се, између осталог, каже:

„Ми знамо колико је тешко издавати лист, али ми, такође, знамо и колико је то потребно и значајно у напору за развијање љубави према писаној речи. Сматрамо, зато, да је неопходно да све наше школе треба да имају свој лист, а ми мислимо да би то могао да буде ваш „Јасмин“.

Уредништво листа је на свом састанку одржаном пред крај првог полугодшта (1971), на коме се разговарало о шестом броју „Јасмина“, једногласно прихватило предлог Подружнице и тако је, ето, „Јасмин“ ушао у другу фазу излагања“.

(Из „Јасмина“ број 6
од фебруара 1971)

Уредништво

ИСПУЊАЛКА I

Водоравно: Велебит, Вуковар, Кикинда, Поповац, Београд, Пељешац. Коначно решење: **Вуковац.**

Сећања оснивача „Јасмина“

Петар
Калиновић

Кад год је „Јасмин“ обележавао неки свој датум или јубилеј, млади новинари и уредници су се за савет обраћали другу **Петру Калиновићу**, дугогодишњем директору школе у Брестовцу и Основне школе „29. новембар“, који је пружао и своју најнепосреднију и најконкретнију помоћ за све време излажења нашег листа. Тако је било и овом приликом. О првим данима развоја „Јасмина“ друг **Пера** каже:

„Почело је негде школске 1965/66. године. Поводом Дана школе, поред осталих активности, договорили смо се да издамо и свој школски лист. Били смо одушевљени „Дечјим новинама“ из Горњег Милановца, које су онда заиста биле дечје. Па према оној познатој: када могу они што не бисмо и ми. И тако смо покренули лист који смо назвали „Основац“.

Школске 1967/68. године долази до нове рејонизације основних школа, тако што су школи у Брестовцу припојене осморазредне школе у Метовници и Шарбановцу. Сада смо за уређивање листа имали већи број наставника, а међу ученицима — више читалаца. Баш због побољшања услова, 1969. године мења се и концепција листа „Основац“ па и сам његов назив. Лист је добио име — „Јасмин“. Ми смо то у шали рекли, али тако је и било па смо за „кума“ „Јасмина“ прогласили **Слободана Ж. Ракића**, онда наставника у Метовници. Симпатичну „главу“ коју лист и данас носи, израдио је **Мисдрог Петровић**, тада наставник ликовног васпитања у

Брестовцу. За главног и одговорног уредника изабрали смо **С. Ракића**. Чланови, већ прве редакције, били су ученици из три припојене школе и наставница српског језика **Стапа Таникић**. Ја сам био именован за директора листа, ваљда по угледу на „Политику“. Нисам именован због својих способности око уређивања листа, већ зато што сам као директор школе могао да обезбедим сав потребан материјал и несметано излажење листа. . .

Интересантно је сетити се једне анегдоте везане за излажење првог броја листа. Тај број је штампан у Бољевцу. Ја сам био песнички настројен оном правцу: „леле дуње ранке“, док су **Ракић** и **Миливојевић** били опредељени за нов правац — „пуца, сева, љубав, бол“. Због тога су и ученици — сарадници писали модерним стилем. Такав материјал однели смо у бољевачку штампарију. Када смо отишли на „прелом“ листа, управник Штампарије нам рече: „Бре, другови, оне ваше песме су погрешно написане. Нигде се не римују. Али ми овде имамо једног радника који се у то разуме, па их је све римовао“. Ја сам се радовао, **Миливојевић** и **Ракић** просто су били бесни. Ипак, на крају је остало по њиховом — без римовања.

Као и у сваком послу, и овде је било пуно згода и незгода. Оне су нас, ваљда, и сјединиле да на томе тако предано и упорно радимо. Разумевање за „Јасмин“ је било и треба да га буде и даље“.

Виолета Трајковић, VII
„29. новембар“

ПОЕЗИЈА

Поезијо,
храниш ме сочним
плодовима својим
и дарујеш ми
све делиће себе.
Напајаш ме
новим искрама и сјајем,
а срце ми често
немирно заигра
кад ме твоја коса
у себе уплете
и твоја ме душа
у себе увуче.
Ти ми дајеш
све,
а ја теби
— себе.

Снежана Калиновић
(Из зборника „Реч пламена“)

Стана
Танић
-уредник
„Основац“

Наш саговорник је Стана Танић, наставница српскохрватског језика у Петој основној школи. Она је руководила радом редакције која је уређивала лист „Основац“, који је излазио у Брестовцу пре појаве „Јасмина“. То је и био разлог да првом уреднику „Основаца“ поставимо неколико питања:

★ Другарице наставнице, опишите нам како је изгледао „Основац“ и какве су разлике постојале између њега и „Јасмина“ који је касније прерастао у општински лист?

— Прве године мог службовања у Брестовцу, почео је да излази школски лист „Основац“. То је био веома скроман лист који је излазио само ради афирмације ученика у Брестовцу, није имао сталне рубрике.

★ А каква је разлика између „Јасмина“ некада и сада?

— Данас „Јасмин“ има сталне рубрике. Мени се јако свиђа и веома је популаран. То потврђује и интересовање ученика који са нестрпљењем очекују сваки његов број.

★ Припремајући се за овај разговор, пронашли смо податак да сте Ви били један од иницијатора да се покрене лист који ће бити лист ученика свих основних школа борске општине. Можете ли нам нешто више рећи о томе?

— То се догодило после интегрисања школа у Брестовцу, Метовници и Шарбановцу. Тада нам је пало на памет да се створи лист који би био зајед-

нички за све школе у Бору и околини. Лист је добио име „Јасмин“. Ипак, главни и одговорни уредник је ту одиграо најзначајнију улогу.

★ Да ли сте, у то време, веровали да ће „Јасмин“ постати један од бољих листова у Југославији?

— То нисам помишљала јер у то време није постојао наградни конкурс. Ја сам само хтела да подстакнем младе литерарце и да их афирмишем, макар у својој сеоској средини.

★ Наш лист ових дана обележава свој петнаести рођендан. Шта поручујете генерацијама које настављају да се друже са „Јасмином“?

— Желим да наш „Јасмин“ и даље доприноси литерарном образовању младих и да га садашњи сарадници виде у рукама својих унука.

Разговарали:

Ненад Кулачин, VII
Јелена Миловановић, VII
Пета основна школа

ЈАСМИН

Латице му беле
на ветру трепере,
листови зелени,
као свилом обложени.

Најлепши је
када зора сване,
кад ујутру
жарко сунце гране.

Јерина Думитрашковић

(Из „Јасмина“ број 50.
април 1976)

УКРШТЕНЕ РЕЧИ:

Водоравно: оспига, олс, Бранко, стек, јубилеј, шарм, Натал, зрнад, депои, она, опростити, ОКК, Ворингтон, итинерар, Ај, сц, казна, КН, Но, центар, кеа, „Јасмин“.

СЛОБОДАН Ж. РАКИЋ — ПОКРЕТАЧ И „КУМ“ НАШЕГ ЛИСТА

УВЕК МОЖЕ БОЉЕ И ВИШЕ

★ Ви сте оснивач и „Јасминов“ кум. Како сте дошли на идеју да му то име дате?

— Данас не бих био ни оснивач, ни кум „Јасмина“, да мој предлог није био омогућен. Зато је он и израз других: мојих ученика, колега. Идеја је, дакле, подразумевана и подстицана. Када сам предложио име имао сам у виду да је јасмин миришљав, леп, али и редак цвет. И, то је било довољно. „Јасмин“ је тако од високог постао реалан циљ. У њему, али и због њега, почело је да се лепше црта и боље пише. И, тако, траје „Јасмин“ као мотив да се увек може више, лепше и боље.

★ „Јасмин“ некад и сад?

— Мислим да „Јасмин“ оцену о себи изграђује кроз односе и поредбе са другим, себи сличним листовима. Пошто се инсистира на мојој оцени о „Јасмину“ некад, нагласио бих да би она могла бити добра основа за самооцене о „Јасмину“ сада. Одговарајући на ово питање закључујем да морам да онемим и себе и вас. У најкраћем, учињено је доста, постигнуто много, али је много тога и остало.

★ Шта мислите о улози пионирских листова?

— Пошто су улоге научена, очекивана понашања, с правом се може рећи за пионирску штампу да је њено место запажено. Један лист може бити цењен ако представља друштвену вредност, ако служи друштвеном прогресу. Кроз

дечије листове се васпитава, оспособљава. И њима захваљујући постаје се свесна личност средине. Када то успемо, и ако не изгубимо из вида да смо у почетку били равнодушни и неоријентисани, онда је јасно да улога дечијих листова није мала.

★ Која је ваша порука младим новинарима?

— Новинарство је одговорно и тешко занимање. Никако не желим да кажем да је лакше рудару или топионичару, таман посла. Али, новинарство је трка са догађајима, а често и испред њих. Новинар мора стално да пише, али и да учи. Некада се у новинарство комотно улазило са завршеном гимназијом. Мислим да сада долази време да су и два факултета мало за доброг новинара. Новинар мора да донесе суд и да га јавно објави, а читалац може свој суд да да и после пет часова након читања новина. Новинар мора да познаје политичке науке, економију, филозофију, стилистику, реторику, технику и технологију новинарства . . . Ипак, уз таленат, пресудна је љубав према новинарству. Када је она ту — све постаје лакше.

★ Неки бројеви нашег листа нису сачувани, да ли има наде да се пронађу?

— Увек и за све постоји нада. Без ње би се тешко било шта могло. Обезбеђувам да ћу још једном покушати да у својој библиотеци потражим бројеве „Јасмина“ који недостају.

Татјана Лукић, VII
„29. новембар“

„ЈАСМИН” 1969—1984.

Говоре одговорни уредници

Милен
Миљивоје-
вић

★ Друже уреднице, Ви сте најдуже били уредник „Јасмина”. Који тренутак је био најтежи у развоју листа?

— Лакше би било рећи који је био најлакши. Ипак, најтежи период у развоју „Јасмина” мислим да је био непосредно пред прелазак на штампање листа у Штампарији, као и штампање првих неколико бројева. Био је то период који је за „Јасмин” и за нас који смо га радили значио нешто сасвим ново. Морало се, најпре, одједном обезбедити неупоредиво више пара, а разумевања није баш било превише јер нико није био сигуран шта од тога може испасти. Требало је, потом, после извесне паузе у излажењу листа, обезбедити сараднике из свих школа, а то није било сасвим лако јер школе нису биле у саставу једне радне организације, као сада. („Јасмин” је, изгледа, био прва спона која је повезала све школе!)

Нико од нас није довољно познавао ни нову штампарску технику, којом су се добијале „праве новине”. Тираж је, одједном, вртоглаво порастао на 6.000 примерака, чиме смо омогућили сваком основцу да добије свој примерак листа. То је било лепо, али је и пред редакцијом била много већа одговорност за све што се у листу објављује. Такс велики тираж није било лако ни растурити у све школе јер нисмо имали пара да платимо превоз, па су учени-

ци сами носили огромне пакете — од Штампарије до својих школа.

Све је то било тешко, али никога није ни замарало, ни љутило, ни обесхрабривало. Уживали смо у томе што смо правили нешто ново, нешто што дотад нисмо имали. Сада се још више радујемо што видимо да све то није било узалуд.

★ Имали сте изванредну сарадњу са многим пионирским листовима широм наше земље. Опишите нам неки незабораван сусрет са младим новинарима.

— У почетку нисмо били у прилици да се много упоређујемо са другим школским листовима. Можда је то било и добро, јер смо правили лист који се прилично разликовао од других (то смо видели тек касније). Први лист са којим смо се размењивали била је „Нада” из крушевачке школе „Нада Поповић”. Зато нам је, вероватно, и био посебно драг сусрет са том редакцијом на првом наградном путовању по Грчкој, јер су се у првој години такмичења „Тражимо најбољи школски пионирски лист”, међу три најбоља, нашла и наша два листа.

★ Организатор сте прве Пионирске новинарске школе, радује Вас сваки сусрет са младим новинарима, увек несобично помажете, саветујете. Откуд толика љубав према начетницима?

— Прво, и мени су други помагали кад сам био почетник. А друго, поставивши циљ да „Јасмин” треба да афирмише све што ученици основних школа постигну својим радом, морали смо се за тај крупан задатак и оспособити. Нисмо желели да лист представља смотру достигнућа само литерарних и, евентуално, ликовних секција у школама. Хтели смо да пишемо и о dobrим математичарима, и dobrим акцијашима, и dobrим спортистима, и dobrим музичарима — да дамо подршку, дакле, свим талентованим и активним ученицима и пионирима. А за тако нешто нису били довољни само чланови литерарних секција. Пошто смо хтели да правимо пра-

„ЈАСМИН” 1969—1984.

ве новине, морали смо да се учимо да будемо и прави новинари. У томе су нам несебичну помоћ пружили професионални новинари „Колектива”, Радио-Бора, „Борских новости” и зајечарског „Тимока”. Резултати новинарске школе су одмах почели да се осећају.

Пре бих, дакле, говорио о обавези коју је пред мене стављао позив просветног радника и уредника школског листа, него о некој посебној љубави према младима. Или је, можда, и једно и друго дошло баш због — љубави према младима . . . Нисам о томе размишљао.

★ Који уредник Вам је био посебно занимљив (необичан)?

— Ни о томе нисам размишљао. Изгледа да сам у срећним временима радио у „Јасмину” — уредници свих генерација били су и полетни, и амбициозни, и паметни, и вредни, и занимљиви . . . У сваком случају, они су били неупоредиво занимљивији мени него ја њима. Зато бих, вероватно, велику неправду учинио ако бих, рецимо, издвојио само Слађану Анђелковић, јер је сличних уредника било и међу другим члановима редакције или сарадницима листа.

★ Да ли је неко од Ваших бивших сарадника постао новинар?

— Професионални новинар још није постао нико, али један приводи крају студије новинарства, а многи су аматерски наставили да се баве овим послом у средњој школи, па и касније. Међутим, никад није ни био основни циљ да они који праве „Јасмин” постану касније новинари. Добро је ако они буду постали пажљиви читаоци новина. Јер, ни чланови драмских секција не постају увек глумци, ни чланови литерарних — писци, ни чланови ликовних — сликари или вајари. Уредници и сарадници „Јасмина” су увек били добри ученици, касније добри студенти, активни омладинци и добри радници и самоуправљачи.

★ Пошто Ви пишете и песме, радо бисмо објавили неку од њих.

— Из циклуса „Ђацима, с љубављу” врло радо издвајам за читаоце „Јасмина” песму „Велики одмор”.

ВЕЛИКИ ОДМОР

Ходник се шири
под налетом ваших гласова.

У тамним се кутовима
другарства расцветавају:
истина је само
што се овде каже.

Ту наставници немају имена,
ту се сви задаци
правилно решавају,
ту се свака радозналост
претвара у чуђење,
ту први осмеси
у љубав прерастају,
ту додир руку
до неба води!
Велики одмор је
прекратак
за сва путовања.

Овај ће се ходник
од свих дефиниција
дуже памтити.

(Што се ово звоно
не поквари већ једном,
или бар
струје да нестане!)

Миодраг
Петровић

ЗАГЛАВЉЕ

Од 53. броја „Јасмин” редовно излази на 24 странице, осим када излази као двоброј. Садржај листа је увек различит, једино се његово заглавље већ десет година не мења. Тај део „Јасмина” нацртао је Миодраг Петровић, онда наставник ликовног васпитања Основне школе „Вук Караџић”, који сада ради у школи „Бранко Радичевић”.

Тајјана Лукић, VII
„29. новембар”

„ЈАСМИН” 1969—1984.

Јелица Ичић, наставник српскохрватског језика Основне школе „29. новембар”, била је одговорни уредник „Јасмина” од 56. до 63. броја.

★ Другарице наставнице, Ви сте неко време били одговорни уредник „Јасмина”. Молимо Вас да нам нешто кажете о том периоду.

— Ја сам релативно кратко радила као одговорни уредник у листу „Јасмин”. Тај период је био испуњен напорним радом али и задовољством, јер се резултат огледао у сваком новоизашлом броју.

★ Какав је био Ваши контакт са ученицима и какве сте сараднике имали?

— Тада је Редакција била смештена у просторијама школе „29. новембар”, тако сам могла да свакодневно контактирам са ученицима. Иначе, имала сам веома добре сараднике међу ученицима, који су се трудили да свој део посла обаве што боље умеју.

★ Да ли сте покушали да у листу нешто измените, да уведете неку нову рубрику?

— Настојала сам да освежим лист уводећи нове рубрике као што су: „Они нас уче”, „Биљке нашег поднебља” и „Писма редакцији”.

★ Није лако бити одговорни уредник. Сигурно сте имали велике обавезе према листу?

— Наравно, имала сам велику обавезу да одржим ниво листа који је пре

тога био проглашен за најбољи школски пионирски лист. Не знам колико сам у томе успела, али трудила сам се да дам све од себе.

★ Који су Вам били најдражи тренуци за време рада у Редакцији?

— Посебно су ми били драги сусрети са ученицима који нису били стални сарадници у „Јасмину”. Велики број ученика је навраћао у нашу редакцију да нешто пита, предложи, исправи, дода... То су били и корисни сусрети који су ми много помагали у раду.

Разговарала:
Виолета Трајковић, VII
„29. новембар”

Милица Радовић је, после друга **Милена Миливојевића**, била најдуже одговорни уредник листа „Јасмин”. Својим преданим радом допринела је да се „Јасминове” витрине оките значајним признањима. Сада је на дужности у Општинском већу Савеза синдиката у Књажевцу.

Редакцији нашег листа упутила је срдчане честитке и пожелела много успеха у раду.

„Јасмин” сам себе зида
и речју сам себи светли.

Поздрав,
Милица Радовић

„ЈАСМИН“ 1969—1984.

Од један до сто двадесет један

„ЈАСМИНОВИ“ БАШТОВАНИ — УРЕДНИЦИ

Крајем сваке школске године мења се састав Редакције „Јасмина“. Нови чланови и сарадници, заједно са искуснијима који остају и даље у Редакцији, брину о сваком броју „Јасмина“, о сваком његовом цвету. За петнаест година излажења листа велики број ученика прошао је кроз „Јасминову“ редакцију. Његови уредници, технички уредници, лектори и коректори били су: Душанка Геочеловић, Живадинка Радовановић, Драган Бајиновић, Слободанка Крињић, Весна Петрановић, Роса Стангачиловић, Душица Станојевић, Миша Стојадиновић, Верица Ђугариновић, Душанка Гуђић, Драган Крстић, Јелена Бајић, Љубинка Бачиловић, Љубинка Зајкесковић, Снежана Костић, Весна Пејчић, Живољуб Павтелић, Славица Благојевић, Бане Вучанић, Весна Илић, Живана Иванов, Вера Јоксимовић, Душанка Манојловић, Снежана Недић, Симиша Србуловић, Јадрапка Стојановић, Бернардица Криштоф, Светлана Здравковић, Драгана Јовановић, Јасмина Перовић, Елизабета Чакић, Сима Костић, Горан Станковић, Мирјана Милосављевић, Лидија Влајић, Невенка Радовановић, Дафина Спасов, Бранислав Димитријевић, Биба Симеоновић, Виолета Ђорђевић, Марија Стојковић, Ева Фешиш, Биљана Милетић, Љиљана Костадиновић, Јасмина Цолић, Мила Шћопуловић, Маја Ђорђевић, Марија Пауновић, Слободанка Ђеспановић, Бранислав Николић, Снежана Марковић, Силвија Колберт, Даница Ђерговић, Јелена Ђокић, Жаклина Ђорђевић, Ненад Богосављевић, Бранислава Јанковић, Весна Јовановић, Едита Миљковић, Видра Остојић, Душица Недељковић, Слађана Јовановић, Ирена Павковић, Татјана Апостоловски, Марина Ристовић, Александар Мишковић, Дивна Симикић, Жаклина Мапић, Љубица Николић и Драгана Адамовић.

„ЈАСМИНОВА“ РЕДАКЦИЈА ДАНАС

Ове школске године наша редакција броји 20 чланова, а има велики број са-

радника из свих основних школа борске општине. Сваки члан „Јасминове“ редакције мора да испуњава и неколико важних услова:

- најмање врло добар успех у школи,
- редовно долажење на састанке,
- развијање другарства и извршавање свих задатака.

Од почетка школске године до сада главни уредници били су: Весна Минчев, Наташа Бајчетић, Зорана Станојевић и Габријела Спасић. Редакциони одбор ученика има 16 чланова: Наташа Благојевић, Наташа Петровић, Виолета Трајковић, Владимир Илић, Татјана Лукић, Беба Валчић, Милош Рајзнер, Ненад Кулачин, Јелена Савић, Гордана Журкић, Музафера Халили, Бобана Марић, Јасмина Ристић, Најдан Симоновић и Маријана Милетић.

ГЛАВНИ УРЕДНИЦИ

Од шестог броја (фебруара 1971) главни уредници листа су ученици: Снежана Калиновић (први уредник), Љубица Трујић, Биљана Перишић, Слађана Анђелковић, Снежана Којић, Александар

Татјана
Гертик

Ирена
Павковић

Гертик, Виолета Ђорђевић, Марија Стојковић, Биба Симеоновић, Татјана Гертик, Снежана Дачић, Маја Ђорђевић, Зорица Михајловић, Александра Мишковић, Едита Миљковић, Ирена Павковић, Драгана Адамовић, Жаклина Мавић, Љубица Николић, Драгана Сретеновић и Дивна Симикић.

НАЈМЛАЂИ САРАДНИЦИ

Чланови Редакције чија се имена понављају у сваком броју „Јасмина“, брину о прикупљању прилога за лист, али о томе брину и ученици који нису у Редакцији. Посебно су врло активни сарадници из нижих разреда који често посећују Дом пионира, где се налази седиште Редакције нашег листа. „Јасмин“ има велики број најмлађих сарадника и не мора да стрепи за своју судбину. Примера ради: **Јована Станчић, Сања Филиповић, Надица Милосављевић, Лидија Ђорђевић и Габријела Ђуричић**, ученици III-i разреда Основне школе „Бранко Радичевић“, још од првог разреда редовно доносе прилоге из свог одељења и прилоге литерарне секције нижих разреда своје школе.

„ЈАСМИН“ — СВОЈЕВРСТАН РЕГИСТРАТОР ДОГАЂАЈА ИЗ ПИОНИРСКОГ ЖИВОТА

Када данас прелиставам примерке „Јасмина“ који су изашли до сада, може се прочитати шта се све значајно догађало у животу и раду основаца борске општине за ових петнаест година. Хронолошки су поређани разни догађаји, сусрети, свечаности, успеси, такмичења, смотре, бројно стање ученика по школама, спортски резултати ученика...

„Јасмин“ је регистровао незаборавне сусрете пионира Бора са другом Титом. **Ћерим Абази**, некадашњи ученик Основне школе „3. октобар“, био је 25. маја 1971. године Титов гост. **Зорица Ђерић** и **Бобан Радоњић**, бивши ученици III разреда школе „29. новембар“, предали су 4. децембра 1977. године другу Титу цвеће и доживели најлепше тренутке у свом животу. Поред тога, забележени су и веома значајни јубилеји основних школа у Бору; годишњице наших знаменитих писаца и историјских личности: — 130-годишњица најстарије школе у борској општини, 100-годишњица школства у Бору, 150 година од рођења Бранка Радичевића, 100-годишњица рођења Петра Радовановића, 100-годишњица од смрти Карла Маркса, 150-годишњица од рођења Јована Јовановића Змаја...

Регистровани су и многи значајни догађаји везани за рад пионира наше општине: наступ сарадника листа „Јасмин“ на четвртном Фестивалу деčјег пе-

сничког стваралаштва у Охрид у (мај 1975) и на Походу пионира „Титовим путем од Београда до слободне територије“ (септембар 1977), боравак пионирске делегације Бора у међународним логорима пријатељства у Футогу (од 1. до 21. јула 1979) и Орану (Алжир, од 5. до 25. августа 1982), изложба „Најлепши цртежи деце света“ у Дому пионира поводом Међународне године детета (новембар (1979), Поход пионира „Стазама слободе 82“, Југословенске пионир-

БИО САМ ТИТОВ ГОСТ

Друг Тито, велики борац из слободне територије, братао се и јединио са нама борцима. Када смо Боруле у јулу 1971. у Бору, доживели најлепше тренутке у свом животу. Када смо Боруле у јулу 1971. у Бору, доживели најлепше тренутке у свом животу.

Друг Тито, велики борац из слободне територије, братао се и јединио са нама борцима. Када смо Боруле у јулу 1971. у Бору, доживели најлепше тренутке у свом животу.

Друг Тито, велики борац из слободне територије, братао се и јединио са нама борцима. Када смо Боруле у јулу 1971. у Бору, доживели најлепше тренутке у свом животу.

Друг Тито, велики борац из слободне територије, братао се и јединио са нама борцима. Када смо Боруле у јулу 1971. у Бору, доживели најлепше тренутке у свом животу.

Друг Тито, велики борац из слободне територије, братао се и јединио са нама борцима. Када смо Боруле у јулу 1971. у Бору, доживели најлепше тренутке у свом животу.

Друг Тито, велики борац из слободне територије, братао се и јединио са нама борцима. Када смо Боруле у јулу 1971. у Бору, доживели најлепше тренутке у свом животу.

Друг Тито, велики борац из слободне територије, братао се и јединио са нама борцима. Када смо Боруле у јулу 1971. у Бору, доживели најлепше тренутке у свом животу.

Друг Тито, велики борац из слободне територије, братао се и јединио са нама борцима. Када смо Боруле у јулу 1971. у Бору, доживели најлепше тренутке у свом животу.

Друг Тито, велики борац из слободне територије, братао се и јединио са нама борцима. Када смо Боруле у јулу 1971. у Бору, доживели најлепше тренутке у свом животу.

Друг Тито, велики борац из слободне територије, братао се и јединио са нама борцима. Када смо Боруле у јулу 1971. у Бору, доживели најлепше тренутке у свом животу.

Насловна страна 11. броја „Јасмина“ (мај 1972)

ске игре, „Јасминовци“ на наградама путовањима по Грчкој (1974) и Југославији (1983), велики тријумф **Радомира Жикића** (ученика II-те основне школе) на Савезном такмичењу младих математичара (јун 1982), Дан бачког самоуправљања у Основној школи „29. новембар“, „Јасминови“ јубилеји: педесети број (април 1976), 10-годишњица излажења листа (фебруар 1979), сусрети са познатим деčјим писцима, дружења са делегацијама других школа из наше земље, сусрети са борцима и рударима нашег града.

Редакција

УСПЕСИ КАО ПОДСТРЕК

Од почетка југословенске акције „Тражимо најбољи школски пионирски лист”, коју организују лист „Политика” и Савез за социјалистичко васпитање и заштиту деце СР Србије, „Јасмин” је непрекидно укључен и више пута био награђиван. Добио је: прву награду 1974. године, награду за најуспешније популарисање Југословенских пионирских игара „Домовино наша под сунцем слободе” 1975, златник са ликом друга Тита за трајни високи квалитет листа у петогодишњем трајању акције „Тражимо најбољи школски пионирски лист” 1978, библиотеку за најактивнију непосредну сарадњу са „Политиком за децу” 1980, награду за праћење Југословенских пионирских игара „Растемо под заставом Тита” 1981. и, поново, прву награду и златну плакету 1983. године. „Јасмин” је прошле године награђен златном плакетом за непрекидно уче-

шће у десетогодишњем току „Политикине” акције.

Лист је, такође, носилац многобројних диплома, захвалница и похвалница. За додељена висока признања најзаслужнији су бројни уредници и сарадници — наставници и бивши и садашњи ученици основних школа наше општине.

„Јасмин” је постао запажено пионирско гласило. Читају га не само ученици, већ и њихови родитељи, грађани.

Цветови „Јасмина” често се нађу на страницама других пионирских листова и дечјих часописа: „Дечјим новинама”, „Кекецу”, „Змају”, „Малим новинама”, „Политици за децу” — што најбоље говори да се прилози из нашег листа и другима допадају.

„Јасминова” признања

Данијела Даниловић (VIII, „29. новембар”): Честитка

ЧЕСТИТКЕ ЗА ЈУБИЛЕЈ

„Јасмин” има велики број обожавалица који помажу да лист несметано излази. Захваљујући бројним читаоцима, он цвета већ 15 година. Свакако, нико од његових читалаца не би желео да „Јасмин” више не излази, нестане — сада када постиже велики успех, када слави своје 15. пролеће. Сви се, зато, труде и желе да наш лист живи још много година.

Честитам 15. рођендан свом омиљеном листу и желим да и даље овако цвета, а ја ћу се трудити да му у томе бар мало помогнем.

Наташа Иванов, VI-2
„Вук Караџић”

РЕДАКЦИЈИ „ЈАСМИНА”, САРАДНИЦИМА И ЧИТАОЦИМА ЛИСТА ЧЕСТИТАМ ЈУБИЛЕЈ — 15 ГОДИНА ИЗЛАЖЕЊА.

Петар Калиновић

Већ петнаест година смењују се главни уредници листа „Јасмин”. Многи од њих и данас раде у редакцијама школских омладинских листова. Неки од њих често навраће у редакцију нашег листа, интересују се о раду и редовно читају „Јасмин”. Посебно истичемо живо интересовање Снежане Дачић и Едите Миљковић, некадашњих главних „Јасминових” уредника.

О свом раду у „Јасмину” Едита Миљковић, ученица 30 „Б. Станковић”. каже: „Јако сам волела да радим у редакцији листа „Јасмин”. Било је веома занимљиво и лепо. Ту се и развила моја велика љубав према књижевности и новинарству. Волела бих да и даље сарађујем са мојим некадашњим листом.

Овом приликом, „Јасмину” честитам јубилеј и назив једног од најбољих листова у Југославији. Редакцији желим нове успехе у раду и на такмичењима”.

Беба Валчић, VIII
„Б. Радичевић”

СВЕЧАНА ПРОСЛАВА ЈУБИЛЕЈА

Тридесет година школе „Бранко Радичевић“

Ученици и наставници Основне школе „Бранко Радичевић“ прославили су, средином марта, јубиларну, тридесетогодишњицу своје школе и 40 година слободе у Бору. Прослава је обележена низом пригодних манифестација које су трајале неколико дана. Наиме, већ је постала традиција да овај колектив, поводом Дана школе, месец март проглашава такмичарским месецом. У акцији под називом „Бирамо најбољу оде-

ровитељ школе), представника друштвено-политичких заједница, организација и основних школа наше општине. У свом поздравном говору директор школе **Давид Ђуришић** је, поред осталог, рекао:

„Основна школа „Бранко Радичевић“ формирана је пре тридесет година. Од 1956. године понела је име нашег великог и вечно младог песника који је остао инспирација за досадашње 22 генерације њених ученика . . .

У протеклом периоду, ученици и наставници ове школе постижали су значајне резултате у раду, од којих свакако треба издвојити висок проценат позитивног успеха ученика на нашем региону, као и велики број освојених награда и признања на разним школским такмичењима општинског, републичког и савезног ранга у различитим областима ученичког стваралаштва”.

Истим поводом су дугогодишњим радницима школе уручене награде: наставници географије **Даници Протић**, наставници хемије **Споменки Велјић** и наставнику разредне наставе **Душану Нешићу** за тридесет година рада, наставници енглеског језика **Ратомирки Илић**, наставници разредне наставе **Драгици Ђирковић** и секретару школе **Наталији Голубовић**, за двадесет, као и радници **Радмили Николић**, наставници српскохрватског језика **Стаменки Смиљковић** и наставници разредне наставе **Роксанди Лазаревић** за десет година.

У другом делу свечаности, ученици су надахнуто извели рецитал посвећен 40-годишњици слободе града и рано преминулом песнику младости. У програму су са неколико лепих тачака учествовали и ученици из Малешева, веома се допала фолклорна група и млада рецитаторка која је одрецитовала на албанском и српскохрватском језику познату песму Есада Мекулија, „Рамизе, брате”. Такође, била је веома запажена и фолклорна група ученика из Оштреља, која је најпре извела „Бранково коло” а у завршном делу програма и сплет влашких народних игара.

Беба Валчић, VIII
Маријана Милетић, VIII
„Бранко Радичевић”

Ликовна секција школе „Бранко Радичевић”: „Бранково коло”

љењску заједницу” бодује се успех, рад одељењске заједнице, ваннаставне активности и, посебно, спортска такмичења и резултати.

Почетком марта, одржана су међудељењска такмичења на нивоу разреда у кошарци, одбојци, рукомету и ногомету.

Приредба за све ученике ове школе одржана је 15. марта у сали биоскопа „Звезда”.

Централна свечаност поводом јубилеја одржана је 16. марта, у просторијама школе, уз присуство гостију из Треће основне школе из Малешева (Ѓијлане), представника Електролизе (пок-

МОЈА СТРАНИЦА

ТИТО

Слободарска земља ова роди човека
који сунце извади из мора,
који црвеном небу плаветнило враги,
који црни облак својим покликом
проби.

О, како је велики гај човек,
како његово име одјекује свуда.
А његово је име слобода, мир и срећа,
његово је име — ТИТО!

И свака стопа земље ове зна га,
и сваки цвет на пољима овим
— за њега цвета.
И земља моја, и твоја, и народа овог
— његова је.
Јер она роди њега, и он створи њу.
Јер у народу земље ове
његово срце куца.

МОЈА УЛИЦА

Погледај низ улицу ову, дугу!
Реци, не видиш ли јесен у њој,
зар ти се не чини да она корача са
нама
и са људима који журе, као да желе
да јој побегну . . .
То је моја улица, улица препуна снова
Чујеш ли како по њој пева ветар,
мислиш ли и ти да је јесен у мојој
улици створена за љубав?
Погледај и ово лишће које чека да га
ветар понесе,
али понеће га неко младо биће у свом
заљубљеном срцу.
Погледај шарену лопту за којом трче
дечаци моје улице.

Дођи у моју улицу у јесен, послушни . . .
Чућеш како те нешто зове,
не гледај око себе, затвори очи!
Осетићеш мирис моје улице, запамти га.
По њему ћеш познати ову улицу сваке
јесени,
предивну улицу — пуну снова.

ЦРНЕ ОЧИ

Падала је киша.
Међу светлим капљицама видех твоје
црне очи,
истог часа сазнах да их заборавити
нећу моћи.
А оне су гледале далеко, кроз мене,
замагљене, сетне, снене . . .

У једном трену, помислих да траже
баш мене,
али оне су пратиле осмех неке друге
жене.

И видех те у мислима својим
како срећна поред тебе стојим.
Ипак, сена неке друге жене,
одведе те далеко од мене.
Црне очи осташе мој сан,
да помуте срећу и сваки ведар дан.
И док све лагано у заборав тоне,
желим да опет сретнем тебе,
твоје црне очи снене
које су негде далеко од мене.

ЗАБОРАВИ

Заборави речи моје
изговорене нежно у поноћ,
када усне твоје шапутаху ми тихо.
Заборави и оно последње збогом,
сјај влажних очију и пригушен јецај.
Али памти бар један мој поглед, и све
ћеш знати . . .
Остало заборави, јер боље је тако.
Не зови ме никад више да се вратим,
јер . . . све ће бити варка.
Никада више неће срце да плаче, кида
се и гори,
никада као за тобом, због
љубави која се гаси.
Заборави . . . заборави мене и све наше
срећне дане.

Беба Валчић, VIII-1
„Б. Радичевић“

НАГРАДЕ

(Друга награда на конкурс Народног библиотеке поводом Дана жена)

**„ЈЕР ЖИВОТ ИМА СТО БРИГА
И СТО МУКА
НАД СВИМА ЛЕБДИ
НО ЈЕДНА МАЈЧИНА РУКА“**

Бранко В. Радичевић

(Одломак)

Лептир је леп док је у лету,
пчела је љупка кад је на цвету,
Ал' има нечег дражег на свету,
што краси ову нашу планету
— нечега што је лепше него бајка,
то је моја, твоја и наша мајка.

Леп је и цвет који на ливади цвета,
лепо је другарство — радост овог света,
ал' најлепша је мати кад нас у школу
прати . . .

Најлепша ружа овога света
то је, друже, заувек схвати:
моја, твоја и наша мати!

То је жена топлот срца
чија нас љубав вечно греје,
жена која те воли и пази,
жена која нас и у сну мази . . .

**Мирјана Иконић, VII-4
„Бранко Радичевић“**

(Трећа награда на конкурс Народног библиотеке поводом Дана жена)

**РАВНОПРАВНОСТ ЖЕНА У НАШЕМ
ДРУШТВУ НИЈЕ ПОКЉОЊЕНА, ВЕЋ
ЈЕ БОРБОМ СТЕЧЕНА**

Сетимо се. Било је то време рађања новог живота. Време када се крв расцветала у најлепше руже наше историје. Време борбе и поноса када се наш напаћени народ подиже и креће у борбу за бољу сутрашњицу.

Из тог херојског доба израња и она — жена! Жена — мајка живота, храбрости, чисти. Партизанка, скојевка, творац у народној револуцији.

Неко би помислио: „Зар та крхка, нежна и слаба жена може стајати раме уз раме са осталим борцима? Да ће она

моћи да гледа све страхове рата?“ Али је баш зато жена смогла храбрости и снаге да стане у исти строј са мушкарцем, успевајући да у неким тренуцима буде и јача од њега.

У борби никад није клонула, није знала за страх, а таквом је чинила њена неисцрпна снага љубави и пожртвовања. Са својом младачком снагом успевала је да унесе живост и радости у срца својих другова партизана. У тешким тренуцима, пред велике битке, својом материнском љубављу храбрила их је да иду напред. А у борби је пркосила окружном непријатељу и одлучно бранила друга, брата, сина . . . Ризиковала је живот и јуришала у ватру, на митраљеске цеви да рањенику пружи помоћ. Својим брижним погледом и изразом сестринске љубави знала је да олакша патње својим друговима, да залечи ране рањеницима . . . А после битке, седећи крај ватре уз хармонику, звонким гласом је веселила срца својих сабораца.

За време дугих маршева по киши, ветру и снегу, скидала би са себе шал, или џемпер да би га дала другоме коме је био још потребнији. Своју порцију хране прво је нудила деци. Сву своју љубав, пажњу и нежност поклонила је онима који су били око ње.

У борби неустрашива бомбашица, после борбе нежна и топла другарица, а у борби и после борбе — жена! Слободно, она је била један од твојих извођача!

А после рата, у тешко извођеваној слободи, постаје мајка. Синове рођене у слободној земљи учи да поштују крвљу стечено, да иду правим путем кроз живот.

Све ју је то учинило великом, поносном и незаборавном. Стекла је право да буде личност којој ће, такође, бити посвећено толико пажње и поштовања.

Ти си мајка, жена, радник. Ти си неимар живота, твоје постојање је вечност. Заслужила си да будеш херој — херој револуције, у којој си одиграла велику улогу. Твој пут ће следити многе генерације и с поносом изговарати твоје име.

**Соња Митић, VIII-1
„Бранко Радичевић“**

НА НАГРАДНОМ ПУТОВАЊУ ПО ЈУГОСЛАВИЈИ

ИЗ ДАНА У ДАН (V)

Четвртак, 20. X 1983.

Још један дан проводимо у Дубровнику, односно Купарима.

После доручка, кренули смо да посетимо чувено „Острво цвећа“ недалеко од Купара. „Ово острво смештено је у источном делу Тиватског залива у Боки которској и једно је од најмањих и најинтересантијих острва на Јадрану. Угоститељско - туристичко насеље има 75 зиданих приземних кућа и 80 апартмана. За разлику од других места на Јадрану овде су летњи дани топли, а ноћи изненађујуће свеже”.

Шетали смо поред обале и посматрали зграде украшене цвећем. Улазимо у продавнице да купимо нешто за успомену. Иако је прошла главна туристичка сезона, радње су богато снабдеване разним сувенирима. Нешто касније посетили смо аеродром у Ђилипима, али нисмо имали среће да видимо узлетање или слетање неког авиона. Ипак, били

смо одушевљени панорамом овог лепог места.

Истог дана, после ручка, били смо слободни. Неко је ишао на базен, други су шетали а многи су отишли на плажу. Иако је октобар месец, вода је била топла и пријатна за купање. **Борис и Милорад**, два млада вајара, чланови награђеног каравана, на обали су направили великог диносаура. Пратили смо занимљиву игру на песку и били одушевљени њиховом упорношћу. Наиме, пенушави морски таласи су непрестано претили да поруше њихов уметнички рад, али су они вешто, својим телима, штитили необично чудовиште.

Увече смо сви отишли у дискаћ и играли до миле воље. Било је веома забавно, дуго смо остали и вратили се прилично уморни. Требало је да се добро одморимо, јер сутрадан крећемо на пут према Тари.

Виолета Трајковић, VII
„29. новембар”

Награђени млади новинари у новом делу Дубровника

Догађаји

БРАНКО ЂОСИЋ 1914—1984.

У понедељак, 26. марта 1984. године, преминуо је Бранко Ђосић, аутор највеселијих страница наше послератне књижевности. Велики писац у тренутку душевног растрјељства извршио је самоубиство.

Бранко Ђосић је рођен 1914. године у селу Хананима у Босанској крајини. Завршио је филозофски факултет у Београду. Учествовао је у народноослободилачком рату од 1941. до ослобођења. Он је песник, приповедач и романијер. Сва његова дела су писана са пуно лиризма, чистим и свежим језиком. Посебно је значајан његов допринос дечјој књижевности.

„У башти слезове боје данас су сви цветови погнули главе.

Из наше баште смрт је откинула један лепи шарени цвет, цвет смејуљак”.

На конкурс поводом „Јасминовог” јубилеја

НАЈБОЉИ ЛИКОВНИ РАД БЕБА ВАЛЧИЋ

Од 30 добрих радова које су нам послали наши сарадници за идејно решење насловне стране јубиларног броја, комисија у саставу: **Мића Ковачевић**, професор ликовног васпитања Основне школе „29. новембар”, **Нерса Гардашевић**, професор ликовног васпитања СОШ „25. мај” и **Југослав Балаш**, радник Штампарије, изабрала је три најбоља рада.

Прву награду освојила је **Беба Валчић**, ученица VIII разреда школе „Бранко Радичевић”, другу је добила **Габријела Спасић**, ученица VII разреда Пете основне школе, док је трећа припала **Снежани Ђеспановић**, ученици VI-1 школе „Вук Караџић”.

Преостали радови биће изложени на јубиларној изложби од 6. до 12. априла у Дому пионира.

Зорана Станојевић, VIII

Предлози, мишљења и примедбе

НАЦРТ ПЛАНА И ПРОГРАМА ЗА ОСНОВНУ ШКОЛУ

Просветни савет СР Србије усвојио је, на седници одржаној 19. јануара 1984. године, Нацрт плана и програма за основну школу и упутио га на јавну расправу до 15. марта ове године.

Све основне школе у нашој општини су организовале јавну расправу о овом веома важном документу. Примедбе, предлози и мишљења су достављени Републичком заводу за унапређивање васпитања и образовања.

Предложени нацрт плана и програма представља даље усавршавање постојећег Заједничког плана и програма за основну школу усклађеног са заједничким језгрима, плановима и програмима САП Војводине и САП Косова и резултатима шестогодишњег праћења његове примене.

Доношење овог документа треба знатно да унапреди основно образовање и васпитање, да допринесе међусобном приближавању планова и програма република и покрајина и васпитавању младих у духу развијања братства и јединства и југословенског социјалистичког патриотизма.

Наградни конкурс

„ЗАЈЕДНИЧКИ СТВАРАМО“

У част Дана младости 1984. године, у оквиру Југословенских пионирских игара „Растемо под заставом Тита“, редакције листова за децу: „Дечје новине“ из Горњег Милановца, „Другарче“ из Ниша, „Јо Рајташ“, „Невен“, „Пионирска заградка“ и „Пионири“ из Новог Сада, „Bucuria copilor« из Панчева, „Рјонери“ из Приштине, „Кекец“ из Београда, „Мале новине“ из Сарајева, „Куш“ из Шапца и „Модра ластва“ из Загреба, расписују заједнички литерарни и ликовни конкурс „ЗАЈЕДНИЧКИ СТВАРАМО“.

У такмичењу учествују пионири Југославије. Сваки учесник може у стиху, прози и у разним ликовним техникама обрадити следеће теме:

1. Путокази револуције: Живот и животуно дело Тита. Разговори, сусрети са борцима. Велики датуми социјалистичке револуције.

2. Наша дружина: Написи из уже заједнице, из разредне заједнице, живот и рад неке заједнице, ђачко самоуправљање.

3. Дан који се памти: Знаменити догађаји из живота школе, пионирског одреда, општинске месне заједнице, занимљиви лични доживљаји.

4. У посети: Заједничке и самосталне посете познатим личностима, музејима, изложбама, пријатељима, радним организацијама, уметницима, прикази њиховог рада и живота.

5. То је наше (моје) дело: Радне акције, пошумљавање, уређивање паркова. Самоиницијативне акције.

6. Ја и моји: Написи из породичног дома и околине о родитељима, браћи и сестрама, суседима, пријатељима, знацима, о кућним задужењима, о домаћим животињама итд.

7. То је Југославија: Широка тематика чији је главни мото братство и јединство наших народа и народности.

Радови се могу послати на адресу било које од наведених редакција, најкасније до 1. маја 1984. године с назнаком „Заједнички стварамо“. Заједничка комисија здружених редакција наградиће 30 најбољих радова. Резултати ће бити објављени у свим листовима.

(Из „Модре ластве“ број 14.
од 15. марта)

У школи „Вук Караџић“

ЗИДНЕ НОВИНЕ

»SAY, SAY, SAY«

Прошло је већ два месеца откако се у Основној школи „Вук Караџић“ редовно уређују зидне новине. Оне излазе под сталним називом »Say, say, say« у режији веома вредних уредника Оливере Виденовић (VIII) и Соње Радојковић (VIII).

Уредници зидних новина

Садржај зидних новина се недељно мења. Посебно су занимљиве рубрике „Топ-листа“, „Мале шале“ и вести. Редовно се објављује пласман ученика на спортским и другим такмичењима. Једном речју, зидне новине садрже све оно што младе привлачи.

Наташа Бајчетић, VIII
Наташа Благојевић, VI

ОБАВЕШТЕЊЕ УРЕДНИЦИМА И
САРАДНИЦИМА ЛИСТА
„ЈАСМИН“

Свечани састанак Редакције „Јасмин“ (поводом 15-годишњице излажења листа) одржаће се 5. априла 1984. године у 10 сати у просторијама Дома пионира. На дневном реду је: дружење, размена искустава и разговор о „Јасмину“.

Позивају се сви бивши главни уредници, уредници и сарадници нашег листа да дођу на састанак. Уједно молимо све сараднике да нам привремено, уколико поседују, уступе примерке „Јасмина“ број 1, 3, 4, 5, 8 и 9 за изложбу.

Уредништво „Јасмина“

„Јасминов” јубилеј

ПРОГРАМ ПРОСЛАВЕ

Од 15. марта до 15. априла обележава са 15-годишњица излажења „Јасмина” гласила борских основаца. Овај период, под називом „Јасминово 15. пролеће”, биће испуњен богатим културно-забавним и спортским програмом.

Крајем марта излази јубиларни број листа који ће бити посвећен сећањима оснивача, главних и одговорних уредника. Сусрет досадашњих главних и одговорних уредника биће одржан 5. априла у Дому пионира.

Од 6. до 12. априла у Дому пионира ће бити отворена изложба посвећена развојном путу „Јасмина”.

Централна свечаност је у петак, 6. априла у 18 часова у сали Музичке школе, док ће књижевно вече (сусрет са песником) бити приређено у Дому пионира 10. априла.

Сусрети литерарних дружина нижих и виших разреда основних школа ће се организовати у току априла (по договору школа). Неће изостати ни спортски сусрети за „Јасминов пехар”, који ће бити уручен најбољој школи (тиму и појединцу) поводом Дана младости. До 25. маја припремиће се и Зборник „Нови цветови „Јасмина”.

Редакција

Друштвена брига о деци

ФОРМИРАНА ОПШТИНСКА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА СОЦИЈАЛИСТИЧКО ВАСПИТАЊЕ И ЗАШТИТУ ДЕЦЕ ОПШТИНЕ БОР

У Бору је 23. фебруара ове године формирана Општинска организација за социјалистичко васпитање и заштиту деце — друштвена, васпитна и хумитарна организација чији је основни циљ подстицање и конкретно решавање потреба и положаја деце у друштву.

Програм рада Организације обухвата „обогаћивање садржаја и облика рада са децом предшколског узраста, затим активности у области социјалне и здравствене заштите деце, уметничког стваралаштва деце и за децу и физичке културе, спорта и рекреације, уз унапређивање и подстицање рада са пионирима”.

За председника Конференције изабран је Благоје Спасовски, делегат Фло-

тације, а за делегата Републичке конференције за социјалистичко васпитање и заштиту деце СР Србије Љубица Станковић, директор СОШ „25. мај”, док је за секретара Председништва изабран Братислав Васић, просветни радник Основне школе „29. новембар”.

Седамнаестог априла

ШТАФЕТА МЛАДОСТИ СТИЖЕ У БОР

Овогодишња Штафета младости, која је 24. марта кренула из Мостара, у наш град стиже 17. априла. Пошто ће ове године Штафета коначити у нашем граду, у ОК ССО су још средином марта почеле припреме за ову свечаност.

Штафета и њен аутор

Иначе, аутор Штафете младости је Миломир Марковић, металолодач и студент треће године Академије ликовне уметности у Сарајеву, а њен први но силац је 18-годишња Невка Томовић.

Дванаестог марта из Марибора

КРЕНУЛА 22. „КУРИРЧЕКОВА ПОШТА”

Из Марибора је 12. марта кренула традиционална, 22. „Курирчекова пошта”. Она ће на свом путу обићи, као штафета, све градове СР Словеније. Предвиђа се учешће око двеста хиљада пионира и пионирки.

Завршна смотра одржаће се 2. јуна у Трбовљу.

УЗ МХ РЈБЧНКХ

Једна од најчитанијих рубрика у „Јасмину“ још од 1973. године, свакако је „Лева рубрика“ (у почетку под називом „Дневник једне Јасмине“). Рубрика је потписивана псеудонимом Јасмина.

Велике заслуге за популарност ове рубрике припадају Слађани Анђелковић, бившем ученику школе „29. новембар“ и главном уреднику „Јасмина“, која је описивала догађаје жаргоном младих. Потписивала се са „Јасмина“ зато што се лист зове „Јасмин“, а касније је рубрику назвала „Лева рубрика“ због таквог њеног карактера, а и зато што Ђађа пише — левом руком. Овом приликом, с посебним задовољством објављујемо два Ђађина „специјалитета“ из 19. и 24. броја „Јасмина“.

ТЕЛЕФОН

Нисам више могла да издржим, морала сам да телефонирам Слађани:

— Уопште не знам, Слађо, шта је ово у последње време са мном! Све ми је пошло наопако, примећујеш и сама. Шта, кажеш да сам заљубљена? Ама, то сам и ја мислила, али није. Кажу да онај ко је заљубљен, нити једе, нити пије. Ја нисам од тих. Иако сам одлучила да скинем који килопонд (шта кажеш, како знам физику, а?), и даље једем у огромним количинама. Друго, несрећно заљубљени мисле на самоубиство, а ја на тако нешто мислим једино пред писмени задатак из математике (у коју се, додуше, нисам баш много ни заљубила). А пре неки дан, ето, и тај Маркс! Леп поклон за рођендан, нема шта! Шта ћеш, неко добија руже, неко каранфиле, а ја — оцене (и то — не оне добре)! Како да се сетим да ли Маркс бејаше написао „Капитал“ или „Травничку хронику“? Обе књиге велике, а ниједну нисам прочитала! И сад, ко је крив? Наравно — ја! А нико не окривљује оног типа што ми се врзма по глави! Ма, је ли, Слађо, да не прави он овај цумбус у мојој и онако несрећеној глави? Да да . . . Изгледа да сам се ја стварно баш заљубила . . . Свашта! Ајд' здраво! (Цмок). Љуби те твоја

Јасмина

ЈЕСЕЊИ МОТИВИ

Ех, та јесен . . .

Док газим по увелом лишћу и баруштинама, сећам се прохујалог лета и покушавам да се отарасим песника који су се дивили јесени. У ваздуху се осећа мирис труљења са благим окусом нафталина са мог мантила.

Стајем у ред за нафту. (Па да, мој матори је опет клиснуо на партијски састанак! Увек он тако кад треба нешто да се уради!). Како јесен умртвљујући делује на људе! Сви постају неми и повучени у себе. Само се с времена на време чује:

— Шта се, бре, гураш? Дош'о сам пре тебе!

— Умукни, матори! Не плачу ти, ваљда, физика и хемија као мени, па не можеш да чекаш!

— Ама, коме ти то?!

Бујица поетског изражавања прекиде један прозаични уздах:

— Дај ту нафту, скоте!

Код куће ме матора замоли:

— Обриши прозоре док је још лепо време, иначе нема мрдања из куће недељу дана!

Чак је и у школи све замрло (да не кажем помрло). Сваким даном нас је све мање: због грипа, кијавице, писмених задатака . . . Око мене само тужна лица, јер више нема ни цвећа ни птица, ни петица. Само се наставници смешкају. Њима је свеједно . . .

Слађана Анђелковић

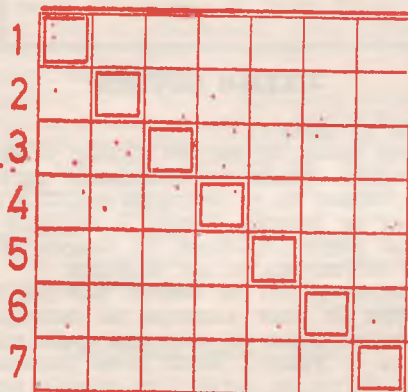
ЗАБАВНЕ СТРАНЕ

ТОП-ЛИСТА

ДОМАЋА

1. „Волим те још” — Валентино
2. „Мене тјера неки враг” — Жељко Бебек
3. „Сјај у тами” — Dorian Gray
4. „Негде изван планета” — Слађана и Дадо
5. „Колико имаш година” — „У шкрипцу”

ИСПУЊАЛКА I

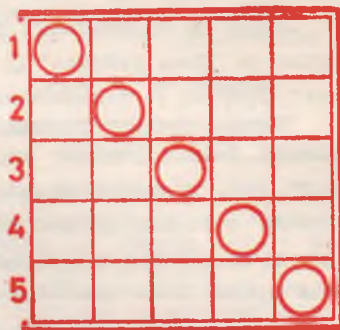
Водоравно: 1. Приморска планина у Хрватској, 2. Град у подунавској Славонији, 3. Град у Банату, Војводина, 4. Град у Хрватској, 5. Место источно од Параћина, познато по фабрикама цемента, 6. Наш главни град, 7. Полуострво на Јадрану.

Правилним решењем, у посебно означеним пољима, добија се назив ђачког листа из Чачка, чија је Редакција, заједно са нашим, била на наградном путовању.

Виолега Трајковић, VII
„29. новембар”

Енигматске стране уређује: **Крста Иванов**, дипл. инж. руд.

ИСПУЊАЛКА II

Водоравно: 1. Главни град истоимене државе у Африци, 2. Град у Турској, Смирна, 3. Главни град Египта, 4. Савезна држава САД, 5. Главни град Грчке.

Правилним решењем, у посебно означеним пољима, добија се назив највећег континента наше планете.

Гордана Ђорђевић, VII
Сандра Рапо, VII
„Вук Караџић”

КРСТА ИВАНОВ — МАЈСТОР ЕНИГМАТИКЕ

„Јасмин” је од двоброја 27—28. (јануар — фебруар 1974) почео да објављује укрштене речи. Касније, пошто је интересовање порасло, објављују се разноврсни енигматски прилози. Све до 38. броја, енигматске прилоге је прип-

ремао за штампу познати борски енигмата **Жарко Пешић**. Од 39. броја енигматске странице припрема **Крста Иванов**, мајстор енигматике. Кроз Малу школу енигматике, друг Крста је вредним сарадницима давао корисне савете.

МАЛА ШКОЛА ЕНИГМАТИКЕ

1	2	3	4		5		6	7	8		9		10	11	12	13
14					15	16				17			18			
19				20		21						22				
23				24	25						26				27	
28				29					30					31		
32				33			34		35				36			37
38							39					40				

Десети час:

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

Укрштене речи као енигматски састав су најпознатије и појављују се готово у свим дневним, недељним, као и енигматским листовима. Зато кажемо да су укрштене речи „краљица” енигматике.

Укрштене речи заправо су шема од белих и црних поља, где треба да у бела поља упишемо слова, тако да, читана водоравно, дају једне, а вертикално — друге речи. Састављач код стварања укрштених речи, да би састав био потпуно исправан, треба да обрати пажњу на више ствари, а пре свега на: избор шеме — лика са што мање црних поља, да уврштава наше а не стране речи, речи да су књижевно исправне и да уврштене појмове правилно дефинише ради лакшег решавања.

У целини, укрштене речи треба код решавача да изазову упорност и темељитост у одгонетању исте, при том сазнаје нове појмове, а и решавајући укрштене речи — да се забавља, па крилатица ЗНАЊЕ КРОЗ РАЗОНОДУ долази до изражаја. На овако малом простору не може да се све каже о укрштеним речима, а као увид у свему овоме нека вам послуже напред дате тематске укрштене речи(ки).

— Крај Мале школе енигматике —

Водоравно: 1. Мала оспа, 6. Одред лекара специјалисти (скр.), 9. Песник Радичевић, чије име носи једна школа у Бору, 14. Одрезак меса, бифтек, 15.

Прослава годишњице оснивања нашег листа, 18. Чар, драж, 19. Најмања покрајина Јужноафричке Републике, 21. Эрневље, зрна, 22. Стовариште, складиште (мн.), 23. Лична заменица, 24. Дати опроштење, 27. Омладински кошаркашки клуб (скр.), 28. Град у Јужноафричкој Републици, 30. Опис пута, 32. Река у СССР-у, притока Уфе, 33. Двадесет прво и 29. слово ћирилице, 34. Кривична санкција, 36. Аутомобилска ознака за Крапину, 37. Хемијски знак за нобелијум, 38. Средиште круга, 39. Врста папугаја, 40. Лист ученика основних школа општине Бор, који ове године слави петнаестогодишњицу излажења.

Усправно: 1. „Јасинов” претходник лист ученика излазио пре 18 година у Брестовцу, 2. Революционар Миљковић, чије име носи школа у Брестовцу, 3. Революционар Радовановић, чије име носи школа у Злоту, 4. Летовалиште у Истри, код Опатије, 5. Прво и 11. слово ћирилице, 6. Благо нагнута страна планине, 7. Бразилски романсијер, Жозе („Угашена ватра”), 8. Место крај Бора, 9. Аутомобилска ознака за Бјеловар, 10. Коњски покривач (мн.), 11. Утрошак снаге, напрезање, 12. Назив за сељачке устанике у Франској крајем XV и почетком XVI века, 13. Слово грчке азбуке, 16. Повод, разлог, 17. Страно женско име, 20. Река у Славонији, лева притока Орљаве, 22. Врста винове лозе и грождја, 25. Хемијски знак за платину, 26. Хемијски знак за титан, 29. Острво на Јадрану, 31. Река у Аустрији, десна притока Дунава, 35. Аутомобилска ознака за Зеницу.

Крста Иванов

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

Једна страница (понајчак и две) сваког броја нашег листа посвећена је избору прилога из других школских пионирских листова. У великом броју тих листова објављени су прикази нашег листа или избор радова из њега. То коло пријатеља се и даље шири. Редакција „Јасмина“ добила је награду за сарадњу са другим школским листовима 1979. године.

Наводимо списак листова из наших социјалистичких република и покрајина са којима је наш лист сарађивао или сарађује:

„Нада“ — Крушевац, „Луча“ — Ада, „Кораци“ — Ријека, „Глас младих“ — Босански Брод, „Познанства“ — Ниш, „Плужине, Шавник, „Максим Горки“ — Београд, „Основац“ — Кикинда, „Приморац“ из збринишеног Бара, „Жуборења“ — Ивањица, „Наша радост“ — Тузла, „Пошет“ — Трстеник, „Наша реч“ — Лапово, „Шкољка“ — Јурјево, „Невен“ — Тешањ, „Будућност“ — Београд, „Звончић“ — Загреб, „Азбуковачка нада“ — Љубовија, „Зора“ — Славонски Брод, „Бачко доба“ — Сокобања, „Искрице“ — Зајечар, „Нада“ — Зајечар, „Свитања“ — Књажевац, „Наша реч“ — Ротина, „Први кораци“ — Прахово, „Бачки корак“ — Подвршка, „Врело“ — Бојевац, „Наша реч“ — Кладово, „Развитак“ — Лу-

кавац, „Ведри дани“ — Сплит, „Мозаик“ — Загреб, „Вуковац“ — Чачак, „Славујак“ Живинице, „Поруке“ — Опузен, Београд, Дивца и Велики Црљени, „Пионирска реч“ — Нови Београд, „Вукови ћаци“ — Кладово, „Пионир“ — Лесковац, „Сунчани видици“ — Сарајево, „Пајташ — Друг“ из Бачке Тополе, „Школско своно“ — Сивци, „Вјесник“ — Бијело Поље, „Млади библиотекар“ — Зрењанин, „Ми пишемо“ — Смедеревска Паланка, „Наша ревија“ — Пожега, „Планинче“ — Певеније, „Пошет“ — Трстеник, „Наша радост“ — Тузла, „Ведри дани“ — Задар, „Брстје“ — Крањ, „Радост“ — Градчац, „Основац“ — Дервента, „Звончић“ — Загреб, „Солзице“ — Љубљана, „Цвркут Мославине и Поморавља“ — Чазма, Велика Плана, „Бачке новине“ — Брчко, „Бачка торбица“ — Бојевац и „Макови“ — Бановићи.

Поред тога, Редакција за размену са „Јасмином“ прима следеће листове и часописе: „Дече новине“ и „Тик-так“ из Г. Милановца, „Модру ласту“ из Загреба, „Мале новине“ из Сарајева, „Омладинске новине“ из Београда, „Барске новине“ из Бара, „Борске новости“ и „Колектив“ из Бора.

Такође, у нашој редакцији налазе се примерци средњошколских листова: „Наша реч“ и „Књига, метал, руке“ (Образовни центар у Бору).

ГЛАВНИ УРЕДНИК:
Беба Валчић, VIII

ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Влад. Стоилковић, ур.ф.

УРЕДНИЦИ:

Наташа Вајчетић, VII
Музафера Халић, VIII
Весна Милаче, VII
Зорана Станојевић, VIII

Лист ученика основних школа општине Бор ☆ Излази једанпут месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних интересних заједница за основно образовање, информисање, културу и Основне заједнице запошљавања ☆ Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређење, коректуру и остале послове око излажења листа обавља Редакциони одбор ученика: Наташа Благојевић (VI, „В. Караџић“), Наташа Петровић (VI, „В. Караџић“), Свежана Симоновић (VII, „З. октобар“), Дарко Пушица (VI, „З. октобар“), Биолета Трајковић (VII, „З. октобар“), Владимир Илић (VII, „З. октобар“), Татјана Лукић (VII, „З. октобар“), Беба Валчић (VIII, „В. Радичевић“), Милош Рајзнер (VII, „В. Радичевић“), Менад Кулачић (VII, Пета основна школа), Јелена Савић (VII, Пета основна школа), Гордана Журкић (VIII, Злот), Јасмина Ристић (VI, „С. Милковић“), Вобана Марић (VII, „С. Милковић“), Најдан Симоновић (VIII, Шарбановац) и Новица Станковић (VII, Кривељ) ☆ Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се ☆ Адреса: „Јасмина“, Дом пионира, 19210 Бор ☆ Метер: Живко Миновски ☆ Тираж: 6.000 примерака ☆ Штамп: Штампарија „Бачкар“ — Бор.

NOVE PLODOVE NASIG
ZAJEDNISTVA